

Byla C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano

prieš

Office national de l'emploi (ONEm)

(tribunal du travail de Bruxelles)
prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Sąjungos pilietybė — SESV 20 straipsnis — Teisės gyventi valstybės narės teritorijoje suteikimas pagal Sąjungos teisę mažamečiam vaikui, turinčiam šios valstybės narės pilietybę, neatsižvelgiant į tai, ar jis anksčiau naudojosi teise laisvai judėti valstybių narių teritorijoje — Išvestinės teisės gyventi valstybės narės teritorijoje suteikimas tokiomis pačiomis aplinkybėmis tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaičiui, trečiosios valstybės piliečiui, kuris išlaiko mažametį vaiką — Mažamečio vaiko teisės gyventi valstybės narės teritorijoje pasekmės reikalavimams, kuriuos pagal darbo teisę turi įvykdyti šio mažamečio tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaitis, trečiosios valstybės pilietis“

Generalinės advokatės E. Sharpston išvada, pateikta 2010 m. rugsėjo 30 d. . . . I - 1179

2011 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas I - 1232

Sprendimo santrauka

Europos Sąjungos pilietybė — ESV sutarties nuostatos — Taikymo asmenų atžvilgiu sritis — Mažametis valstybės narės pilietis niekada nesinaudojęs savo teise laisvai judėti — Įtraukimas (SESV 20 straipsnis)

SESV 20 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama valstybei narei, viena vertus, atsisakyti leisti trečiosios valstybės piliečiui, išlaikančiam savo mažamečius vaikus, Sąjungos piliečius, gyventi valstybėje narėje, kurioje gyvena šie jo vaikai ir kurios pilietybę jie turi, ir, antra vertus, atsisakyti šiam trečiosios valstybės piliečiui išduoti darbo leidimą, nes tokiais sprendimais iš minėtų vaikų būtų atimta teisė veiksmingai naudotis su jų, kaip Sąjungos piliečių, statusu susijusiomis pagrindinėmis teisėmis.

vaikai, Sąjungos piliečiai, būtų priversti išvykti iš Sąjungos teritorijos kartu su tėvais. Analogiškai, jei tokiam asmeniui nebūtų išduotas darbo leidimas, jam kiltų grėsmė dėl lėšų, reikalingų savo ir šeimos poreikių išlaidoms padengti, stygiaus, o tai irgi reikštų, kad jo vaikai, Sąjungos piliečiai, būtų priversti išvykti iš jos teritorijos. Tokiomis aplinkybėmis šie Sąjungos piliečiai iš tikrųjų negalėtų naudotis pagrindinėmis teisėmis, kurios jiems priklauso dėl jų, kaip Sąjungos piliečių, statuso.

Iš tiesų, Europos Sąjungos pilietybė turėtų būti pagrindinis valstybių narių piliečių statusas. Dėl tokio atsisakymo leisti gyventi minėti

(žr. 41, 44–45 punktus ir rezoliucinę dalį)